O DECIZIE GRĂBITĂ

FLORIAN MÎCIU

„EXTRAORDINAR!” Lui Vic nu-i venea să-şi creadă ochilor, atît de puţin se aştepta la răspunsul acesta al computerului. Apăsă imediat pe butonul videofonului şi pe ecran apăru chipul lui Martin, comandantul navei.

— Ce s-a întîmplat?

— Martin, computerul indică în apropierea lui Betelgeuse un cîmp gravitaţional de o intensitate foarte mare. Cu toate că din analiza spectrală nu reiese, mă tem să nu fie vorba de o gaură neagră.

— Ia legătura cu Mihai, spune-i să trimită un satelit de recunoaştere şi conectează computerul la tabloul de bord. Vin şi eu imediat.

. . . . . .

Vocea aspră a lui Mihai umplea încăperea:

— Ce facem? Modul în care au dispărut cei doi sateliţi de recunoaştere demonstrează că în apropiere de Betelgeuse se află o gaură neagră necunoscută pînă acum.

— Deci acesta e modul în care au pierit celelalte nave care plecau dinspre Alpha Centauris spre Betelgeuse.

— Nu înţeleg ce vrei să spui, Mart. Vocea lui Vic trăda o teamă ascunsă.

— Sîntem prea departe să ne mai putem întoarce. Nu ne mai ajunge combustibilul. Emiţătorul nostru este prea slab să fim recepţionaţi de pe Alpha sau Betelgeuse. Ca să nu mai vorbim de Pămînt. Singura noastră şansă e să ajungem pe una din planetele sistemului Betelgeuse. Oricare. Pe urmă o să cerem ajutor Coloniei.

Timp de trei ore Mihai şi Vic au calculat traiectoria optimă pentru a ajunge pe una din planetele sistemului Betelgeuse cu şanse maxime de reuşită. Între timp. Martin încercă, fără succes însă, să intre în legătură cu cei din Colonie. Pe ecranul din faţa lui, undeva în partea stîngă, se desluşea steaua Betelgeuse. Oare ar avea ceva şanse să scape cu bine?

Videofonul anunţă apel şi pe ecran apăru chipul lui Mihai:

— Mart, am calculat traiectoria. Rezultatul l-am introdus în computer. Să-l conectez la tabloul de bord?

— Da, te rog.

Pe ecran, în locul priveliştii naturale, apăru o imagine schematică a sistemului Betelgeuse. Chiar şi gaura neagră era redată, ca un inel negru. În dreapta ecranului apărură primele litere ale rezultatului calculelor. Şansele erau mici. Trebuiau să se înscrie pe orbita planetei a 4-a a sistemului, în clipa în care nava ar fi început să fie atrasă direct spre gaură. Atunci ea s-ar fi aflat la limita dintre cîmpul gravitaţional al planetei şi cel al găurii.

Martin respiră adînc şi conectă pilotul automat. În minte îi reveni chipul lui Jan, guvernatorul Coloniei Alpha Centauris, fostul lui coleg de şcoală. Ce privire ciudată avuse atunci cînd îl rugase să preia conducerea acestei expediţii. Parcă ar fi prevăzut sfîrşitul. Martin nu-şi făcea iluzii în legătură cu scăparea lor. Ştia că nu aveau cum să evite cîmpul gravitaţional uriaş al găurii. Îşi aduse aminte de Lana, soţia lui. Cînd plecase de-acasă o lăsase însărcinată. Era în luna a treia. Probabil că acum născuse deja. Nu-şi va cunoaşte niciodată copilul. Ce-o să se aleagă din ei dacă Jan îşi va aduce planul la îndeplinire? Oare de asta să-l fi trimis aici Jan, să fie sigur că el, Martin, nu-l va putea deconspira? Să fi ştiut Jan de existenţa găurii? Dar Mihai şi Vic ce vină aveau?

Nava ajunse la punctul critic. Martin comandă din nou pe ecran imaginea naturală a sistemului. Nava era zguduită foarte puternic. Se afla chiar la limita dintre cele două cîmpuri de gravitaţie. Pentru un moment, în stînga, Betelgeuse păru că începe să crească şi în sufletul lui Martin se născu o speranţă, dar care nu dură decît o fracţiune de secundă. Nava se îndrepta tot mai vertiginos spre întunericul din faţa ei.

Ultima senzaţie pe care o avu Martin fu aceea că pereţii navei se curbau spre interior ca şi cum o mînă uriaşă ar fi strîns nava în pumn. Apoi totul se contopi cu materia de afară.

. . . . . .

Trecuseră trei luni de la rebeliunea lui Aplha Centauris. Noul guvernator al coloniei stătea de vorbă în biroul său cu inspectorul general al Administraţiei Coloniilor.

— Deci tu eşti de părere, Matei, că totul a depins de hazard.

— Da, Excelenţă. Vedeţi, secretara lui Jan era căsătorită cu un fost

coleg de şcoală al acestuia, Martin. Din întîmplare, acest Martin a aflat de planurile lui Jan. Acesta, cînd şi-a dat seama că Martin ştie mai mult decît ar fi trebuit, l-a trimis la moarte. Ştia de la guvernatorul Coloniei Betelgeuse că între Alpha şi ei era o gaură neagră imposibil de detectat din sistemul Alpha, aşa că l-a trimis pe Martin cu o misiune fictivă spre Betelgeuse. După plecarea soţului, Lana dă de mesajele guvernatorului din Betelgeuse care anunţau gaura şi înţelege că soţul i-a fost trimis la moarte. Vrea să ştie de ce. Caută pînă găseşte planurile lui Jan, le fură şi, împreună cu fetiţa, se suie în prima navă pentru Pămînt, cu intenţia să-l răzbune pe Martin. Jan descoperă furtul după ce nava părăsise sistemul Alpha Centauris, deci prea tîrziu ca s-o mai poată opri. Aici a fost norocul.

— Cum aşa?

— A decis să atace imediat, pentru a ne lua prin surprindere. Dar, pînă să fi ajuns datele la noi, ar fi avut timp să termine pregătirile pentru apărare şi Alpha Centauris ar fi devenit de necucerit. Aşa însă a început războiul nepregătit, aceasta-i cauza pentru care a fost învins.